

SLEIPNER-RITTET 2010

Halden Sjakklubbs tredje tematurnering over tema 1.Sc3, Violgt.14, 16/3-10.

Det møtte 19 spillere. I tillegg til haldenserne var det 2 fra Fredrikstad og 2 fra Sarpsborg. På 6 runder ble det dermed 54 partier, og det ble denne gangen en overveldende score for svart: 29 seire, 21 tap og 4 remis. Statistisk interessant er vel også hvilke svarte førstetrekk som ble mest spilt. 28 partier ble spilt med 1.Sc3 d5, m.a.o. over halvparten, og i 15 av disse svarte hvit med 2.d4, som gir Dronningbondespill, et helt greit valg naturligvis, men det gir svart større sjanser til utligning enn det 2.e4 gjør. Total score for hvit mot 1.Sc3 d5 var 14 seire, 11 tap og 3 remis.

Svarts nest mest spilte førstetrekk var 1. – Sf6, men bare 7 partier. Disse ga hvit usle 2 seire og 5 tap. De aller fleste sleipnerteoretikere jeg kjenner (og jeg kjenner de fleste av dem) holder 1. – Sf6 og 1. – d5 for å være de to sterkeste svarte reaksjoner mot 1.Sc3. Førstnevnte har forresten blitt litt av en mote i Halden Sjakklubb.

Like sterkt som jeg vil anbefale 1. – d5 og 1. – Sf6 vil jeg fraråde 1. – e5(?) og 1. – f5?! Disse to er de klart svakeste av de åtte mest spilte svarte førstetrekkene.

Etter **1. – d5** svarer hvit best **2.e4(!)** Svart har da tre ulike tilnæringsmåter:

- 1) å gi etter for fristelsen til å jage hvits dronningspringer straks, 2.-d4, noe som vanligvis fører til lukkede stillinger med kompliserte strukturer
- 2) å forenkle med 2.-dxe4, en avbyttevariant som ofte gir stillinger med en mengde taktiske muligheter – for begge parter faktisk
- 3) å satse på overganger til Caro-Kann (2.-c6), Fransk (2.-e6) eller Aljechins forsvar (2.-Sf6)

Hvor skal vi begynne? Med begynnelsen selvsagt: ”Jaktvarianten” **2. – d4**
Dette ble spilt i 7 av partiene, og i 6 av disse partiene valgte hvit det beste alternativet **3.Sce2** (I partiet U. G. Lindstrøm – E. Endresen forsøkte hvit 3.Sd5, men etter 3.-e6 4.Sf4 [det eneste] 4.-Sf6 5.d3 Sc6 6.c3 Lc5 7.Sf3 e5 8.b4 Lb6 9.b5 Se7 10.Se2 Lg4 hadde svart det friere spillet. Resultat: 0-1.) **3. – e5** (det vanligste, men ikke nødvendigvis det beste. Turneringsvinner Holger Blauhut fikk prøvd seg mot svarts to beste alternativer, 3.-c5. Svart utsetter avgjørelsen om han vil spille e5 eller e6. Førstnevnte åpner veien mot det svake punkt f7. Sistnevnte forhindrer angrep fra en hvit løper på c4 [3.-Sc6!? som kan være svarts beste trekk her, ble spilt allerede i parti Asa Hoffman – Lev Alburt, New York 1983, remis etter 48 trekk. Blauhut valgte her 4.Sg3, hvoretter partiet fortsatte 4.-Sf6 5.Lc4 h5 6.h4 Lg4 7.f3 Dd6 8.Sge2 Ld7 9.a3 Se5 10.Lb3 d3!? og svart sto godt, men resultat: 1-0, Blauhut – Aasum] 4.Sg3 e5 5.Lc4 Le6? koster bonde 6.Lxe6 fxe6 7.Dh5+ g6 8.Dxe5 Df6 9.Dxf6 Sxf6 10.d3 Sd7 Hvit har fordel av bonde over i en stilling som svart likevel kan spille

videre på. Resultat: 1-0, Blauhut – Frode Thorsen) **4.Sg3** (4.Sf3 er Efim Bogoljubows trekk mot Zubarev, Leningrad 1925. Dette valgte også Endre Endresen mot Jens Hofgaard Eikre, 4.-Sc6, det beste, 5.Sg3 [ser ut som samme sak som hovedlinjen, men svart kan nå spille 5.-h5!? Med trussel 6.-h4. Det er full uenighet blant sleipnerteoretikere om dette er noe hvit bør frykte, eks. 7.Lb5 h4 fulgt av h4-h3] 5.-a6, skulle være godt nok, 6.Ld3 Sf6 7.0-0 h5 8.Sg5 Le6?! Denne løperen bør kanskje bevares. 9.f4 [9.Sxe6!?] 9.-Sb4 10.b3 Sxd3 som førte til 0-1)

4. – Sc6 (Mange sleipner-spesialister mener at svart her bør spille 4.-Le6 for å hindre hvits løper å komme til c4. Nå er det en tendens til at svart ikke bryr seg om dette. Hovedvarianten går 4.-Le6 5.Sf3, og svart har valget mellom to gode dekningsstrekk, 5.-Sd7 og 5.-f6. I parti Eikre – Rangøy skjedde 4.-Lc5, som er en original løsning. Jeg fant bare én forgjenger i BigDatabase. 5.Sf3 Lg4 [I parti U.Zardini – D.Catta Preta, Brasilia 1999 ble 5.-Sd7 valgt, 6.Lc4 h6 7.0-0 Sgf6 8.d3 De7 9.Sf5! Df8 10.c3 Sb6? 11.Sxe5 Sxc4 12.Da4+ Sd7 13.Sxd7 Lxd7 14.Dxc4 og hvit var i klar fordel, 1-0, 32 trekk] 6.h3 Lxf3 7.Dxf3 Sf6 8.Lc4 0-0 9.d3 h6 med noenlunde like sjanser. Resultat: 0-1) **5.Lb5** (Etter 5.Lc4 ender begge sjakkprogrammene *Fritz* og *Rybka* opp med utlignede stillinger, eller uklare stillinger med sjanser for begge. I parti Eikre – Samuelsen prøvde hvit 5.Sf3. Det fulgte 5.-Sf6 6.Lc4 Le7 7.Sg5 0-0 8.Sf3 Lg4 9.h3 Ld7 10.d3 a6 med like sjanser. Resultat: 0-1) **5. – Ld7 6.Sf3 a6?** koster bonde **7.Lxc6 Lxc6 8.Sxe5 Df6 9.Sf3 Ld6 10.Sf5** gir tilbake bonden (bedre var 10.d3 fulgt av 0-0) **10. – Lxe4** med noenlunde like sjanser. Resultat: 1-0, Richard Knudsen – Terje Samuelsen.

Så til avbyttevarianten, **1.Sc3 d5 2.e4 dxe4 3.Sxe4** (Her har hvit forsøkt ulike gambittrekk: 3.f4?! [Williams-gambit], 3.f3?! [Dougherty-gambit], 3.De2 [Englund-gambit i forhånd], 3.d3 [Perrenet-gambit], 3.Lc4 [et gambitforsøk av Jonny Hector] og 3.d4. Etter min mening er alle disse gambitene av tvilsom verdi, men svart skal spille rett.) **3. – Lf5** Det var Hans Stabbetorp som spilte slik i to av sine partier. (Svært mange spillere velger her 3.-e5, noe som av og til fører til raske hvite seire, eks.: 4.Lc4 Le7? 5.Dh5! Sh6 6.d3 1-0, Dick van Geet – Øystein Sande, NBC Volmac, spilt per post 1983; -- 4.-Sf6?! 5.Sg5! Sd5, og hvit kan velge mellom 6.d4, 6.Sxf7 og 6.Df3 med godt spill i alle tilfeller. – Ragnar Knudsen spiller her 3.-Dd5 som etter 4.Sc3 gir normal Skandinavisk.)

4.Sg3 (Alternativet er 4.Df3. Hvis da 4. – Dd5 kan 5.Sd6+ Dxd6 6.Dxf5 sikre hvit løperparet.) **4. – Lg6 5.d4** (Her kommer mange alternativer på tale. I 1952 prøvde den tyske sleipnerspesialisten Leonhard Hanke 5.h4 i minst to partier, 5.-h6 6.Sf3 Sd7 7.d4 e6 8.Le3 [8.h5 Lh7 9.Ld3 Lxd3 10.Dxd3 Sgf6 11.Le3 c5 12.dxc5 Lxc5 13.Lxc5 Da5? 14.b4 Sxc5 15.bxa5 Sxd3+ 16.cxd3 med avgjørende fordel for hvit, L.Hanke – W.Engelhardt, Mittelfrankiske mesterskap 1952] 8.-Sgf6 9.Ld3 Lxd3 10.Dxd3 Le7 11.0-0-0 Sb6 12.Se4 Dd5 13.Sc3 Da5 14.Db5+ Dxb5 15.Sxb5 Sfd5 16.Ld2 a6 17.Sc3 0-0-0 18.Se5 Thf8

19.g4, en noe uklar stilling, men 1-0 etter hvert, L.Hanke – Stich, Nürnberg bymesterskap 1952; -- 5.Sf3 Sf6 [5.-Sd7 6.Lc4 e6 7.d3! ”Nå er Lg6’s aktivitet nedsatt,” skriver Dick van Geet, mens Harald Keilhack mener 7.0-0 er bedre; -- Å overveie er også 5.-Dd6!? 6.Lc4 Sc6 7.d3 0-0-0 8.Le3 e5 =, Lopez – Vazquez Gamero, Barbera 1996] 6.Lc4 [6.h4 h6 {6.-Se4!? 7.Sxe4 Lxe4 8.Lc4 e6 9.d3 Ld5 10.Lg5 Dd6 11.Lxd5 Dxd5 12.0-0 Sc6 13.c4 Dd7 14.d4 med marginal fordel for hvit} 7.Se5! Lh7 8.Lc4 e6 9.De2 som truer med Sxf7, en interessant og ikke altfor klar stilling; -- 6.Se5 er harmløst i følge Keilhack] 6.-e6 7.Se5 Ld6 8.Sxg6 hxg6 med like sjanser. Resultat: remis, Tom Hansen – Hans Stabbetorp) **5. – e6**, et populært og svært naturlig trekk (et godt alternativ er 5.-Sf6) **6.h4** (6.Sf3 er en langt roligere variant) **6. – h6 7.h5 Lh7 8.Ld3** (8.Sf3 Ld6 9.Ld3 Lxg3 10.fxg3 Lxd3 11.Dxd3 Sc6 endte 0-1 i parti Wolfgang Sachsenhofer – Tjapko Struik, Hengelo Open, for spillere under 16 år) **8. – Lxd3 9.Dxd3 Sf6 10.Db5+** med fordel for hvit. Resultat: 1-0, Blauhut – Stabbetorp.

Som nevnt i innledningen, startet 15 av partiene i Sleipner-rittet 2010 med 1.Sc3 d5 2.d4, som vanligvis blir Dronningbondespill. Dette materialet er strengt tatt i grenseland for sleipnerteorien og vil ikke bli behandlet i dette teoriskriftet. Jeg henviser til litteratur om Dronningbondespill når det gjelder disse partiene. 4 av de 15 ble ved 1.Sc3 d5 2.d4 Sf6 3.Lg5 Richter-Weresow, så det kan være lurt å studere teorien om dette systemet, spesielt om du har tenkt å spille 1.Sc3 d5 2.d4 som hvit.

1.Sc3 d5 2.Sf3, Lean’s åpning (Dette ser jo helt greit ut, og er det kanskje også, men da må hvit være forberedt på spesielt to ubehagelige svarte svar, 2.-d4!? og 2.-f5!) **2. – Le6?!** (2.-d4 3.Se4 f5 4.Sg3 c5 5.e4 f4! 6.Lb5+ Ld7 7.Lxd7+ Dxd7 8.Se2 e5 9.d3 Le7 10.0-0 g5, en kritisk linje i følge Tim D.Harding; -- 2.-f5 ”er hovedgrunnen for å spille 2.e4 i stedet for 2.Sf3,” skriver Götz Moser. Etter 3.d4 har hvit da en ikke særlig lovende variant i Hollandsk, for eksempel 3.-Sf6 4.Lf4 e6 5.e3 Le7 =) **3.e3 Sc6 4.Lb5 Dd7 5.Se5 Dd6 6.Sxc6 bxc6 7.La4 Sf6 8.d3 g6 9.h3 Lg7 10.Df3 0-0** med gode sjanser for begge parter. Resultat: 1-0, Rolv Juliussen – Lasse Øberg.

1.Sc3 d5 2.a3, Kari Heinolas ”1984”. Året 1984 spilte Kari Heinola (Tampere, Finland) dette systemet en rekke ganger. Mens George Orwell’s ”1984” var en fremtidsroman bygd på fantasi, så var Heinolas ”1984” tydeligvis virkelig nok! I vår teoriturnering valgte Thorbjørn Skaug denne spillemåten i to partier, **2. – e5** (2.-Sf6 3.d4 g6 [3.-Lf5 4.Lg5 c6 5.e3 Db6 6.Sa4 Da5+ 7.c3 Sbd7 8.b4 Dd8 9.Lf4 g6 10.Sf3 Lg7 11.Se5 0-0 12.Le2 Se4 13.f3 Sd6 14.0-0 f6 =, men 0-1, 40 trekk, K.Heinola – R.Nevanlinna 1984] 4.Lg5 Sbd7 5.g3 Lg7 6.Lg2 c6 7.Dd2 e5 8.dxe5 Sxe5 9.Df4 Sed7 10.h4 h6, uklart, K.Heinola – J.Mustelin 1984. – Etter min mening spiller svart best 2.-d4!, for eksempel 3.Se4 e5 4.e3 dxe3 5.fxe3 Sc6 6.Sc3 Sf6 7.Lb5 Lg4 8.Lxc6+ bxc6 9.Sge2, og svart

står best) **3.Sa2** Dette er litt møysommelig og tidkrevende. **3. – Sf6** (3.-Sc6 4.b4 Denne hvitspilleren er kjent for å spille Orangutang, 1.b4, så hans 4.trekk var vel å vente. 4.-a6 5.Lb2 Sf6 6.e3 Le7 7.c4 d4 8.exd4 Sxd4 9.Sf3 Lg4 9.Le2 0-0, en temmelig uklar stilling. Resultat: 1-0, Thorbjørn Skaug – Tom Hansen) **4.b4 Ld6 5.Lb2 De7 6.e3 0-0 7.c4 dxc4 8.Lxc4 a5! 9.Db3 c6 10.Sc3**, koster bonde, **10. – axb4 11.axb4 Txa1+ 12.Lxa1 Lxb4 13.Sge2 e4 14.0-0? b5** med avgjørende fordel for svart. Resultat: 0-1, Skaug – Aasum

1.Sc3 d5 2.e3, Siegmar Müllers system, **2. – Sf6**, det sterkeste trekket (2.-e5? 3.Dh5! er den fryktede Cerro-Torre-varianten, som vanligvis gir hvit de beste mulighetene) **3.d4** (3.g3 e5 4.d3 Sc6 5.Lg2 Le6 6.Sge2 Lb4 7.a3 Lxc3+ 8.Sxc3 0-0 9.0-0 Hvit synes å stå noe passivt og tilbaketrukket, men vant til slutt, Frank Johansen – Endre Endresen) **3. – a6 4.Sf3 Sc6 5.g3 Lg4 6.Lg2 e5 7.h3 Lxf3 8.Lxf3 exd4 9.exd4 De7+ 10.Le3 0-0-0 11.Dd2 Se4** Svart har en god stilling, men tapte til slutt, Stabbetorp – Juliussen

1.Sc3 e5(?) Dette er direkte dårlig for svart, men det kan naturligvis gå bra – hvis hvit ikke kjenner gjendrivellesvariantene. **2.Sf3!** (Napoleon-angrepet, som gjerne gir hvit et visst initiativ) **2. – Sc6** (Omtrent jevnsterkt med 2.-d6, som skjedde i parti Aasum-Rangøy, 3.d4 exd4 4.Dxd4, Leif Svenssons variant. Mer vanlig er å slå med springeren, noe som også er godt. 4.-Sc6 5.Df4, Svenssons eget valg, men det fins gode alternativer. 5.-Df6?! 6.Sd5 Dd8 7.Ld2 Sf6 8.Sxf6+ Dxf6 9.Dxf6 gxf6 10.e4 Se5 11.Sd4 Le6 12.f4 Sc6 13.Lb5 Ld7 14.Sxc6 bxc6 Svarts bondestilling er et sørgelig syn. Den lekker som en sil. 15.Ld3 Lh6 16.0-0 Tg8 Hvit står best. Resultat: 1-0) **3.d4 exd4** (3.-d6 4.dxe5 dxe5 5.Dxd8+ Sxd8 6.Sxe5 Ld6 7.Sc4 Lb4 8.Ld2 Le6 9.Se4 Sc6 10.0-0-0 0-0-0 11.g3 Sf6 12.Lg2 Td6 13.f4 g6 14.Thf1 Thd8 15.a3 La5 16.f5 gxf5 17.Sxf5 T6d7 18.Lg5 Txd1+ 19.Sxd1 Te8 20.Lxf6 med klar fordel for hvit. Resultat: 1-0, Aasum – Tosi) **4.Sxd4 Df6?** Dette er en klar feil, men her har svart fru Fortuna på sin side. **5.Sxc6?!** (5.Sdb5! ville ha gitt hvit avgjørende fordel, 5.-Ld6!? [5.-Lc5? 6.Se4 De5 7.Sxc5 Sce7 8.Dd4 Df5 9.e4! Dh5 10.Sxc7+ 1-0, A.Aasum – Jacques Fonteyne, Hurtigsjakk Brüssel 1993; -- 5.-Dd8 6.Lf4 d6 7.Sd5 1-0, Tilstra – Faber 1992] 6.Sd5! De5 [6.-Dd8 7.Sxd6 cxd6 8.Lf4!] 7.Sxd6+ Dxd6 8.Lf4!) **5. – Dxc6** (5.-dxc6 6.Se4 De5 7.Dd3 Sf6 8.Sxf6+ Dxf6 9.e4 Ld6 10.Le2 Le6, ser jevnt ut. Resultat: 0-1, Lauritsen – Tosi) **6.e4 Lc5 7.Df3 De6? 8.Sd5 Lb6 9.Lc4 Dg6 10.Sxb6 axb6** Hvit står en tanke bedre, men 0-1, Samuelsen – Tosi

I parti Juliussen – Lindstrøm var det en del surr i åpningen, 1.Sc3 e5 2.Sf3 Sf6? gir bonde, men hvit vil ikke ha den(?) 3.e4? d5? gir på nytt bort bonden på e5, og nå sier hvit ”ja, takk”, 4.exd5 Sxd5 5.Sxe5 De7 6.De2 (6.Sxd5 Dxe5+ 7.Se3 er også greit) 6.-f6? taper materiell 7.Sxd5 og 1-0 ganske raskt.

Etter 1.Sc3 e5(?) er 2.Sf3! det klart sterkeste trekket. (Ellers kan 2.d4!?, Blake's åpning, være vel verdt å prøve. Hvit får en rask offisersutvikling, men systemet synes å mangle feller i likhet med dem 2.Sf3, Napoleonangrepet, har. Et eksempel: 1.Sc3 e5 2.d4 exd4 3.Dxd4 Sc6 4.Da4 Sf6 5.Lg5 Le7 (5.-Lb4 6.Sf3 Lxc3+ 7.bxc3 d6 8.Qh4!/?/Leif Svensson) 6.e4 h6 7.Lh4 d6 8.0-0-0 Ld7 9.Le2 0-0, og hvit sto litt bedre, Steele – Wainwright, Southsea 1923
Selvsagt kan hvit også spille 1.Sc3 e5 2.e4 med mulighet for gode varianter i Wieneråpning

I Sleipner-rittet 2010 ble ytterligere to hvite andretrekk mot 1.-e5 prøvd:

1.Sc3 e5 2.a3 (= Leeners-systemet). Disse trekkene kan fungere som basis for et strategisk system. Den nederlandske sleipnerrytter Henk J.M. Leeners har utført et stort analysearbeid på dette opplegget. Den virkelige styrken i systemet ligger i framtida, la oss si 10-20 trekk lengre ut i partiene. 2.-Sf6 (2.-d5 var minst like sterkt) 3.Sa2 Dette taper verdifull tid, men Skaug forbereder sitt sedvanlige orangutangoppsett. 3.-d5 4.b4 Ld6 5.Lb2 0-0 6.e3 De7 7.c4 c6 8.Sf3 e4 9.Sd4 Sg4 10.g3 Se5, og svart står i hvert fall ikke dårligst. Resultat: 0-1, T.Skaug – H.Rangøy

1.Sc3 e5 2.b3 (= Schegelmans forsøk) 2.-Sf6 (eller i gambitstil 2.-d5 3.e4 dxe4 4.d3?! [= Gladbacher-gambit. Også etter 4.Sxe4 får svart normalt det beste spillet, så hva er poenget når poenget uteblir?]) 4.-Lb4! Selvfølgelig, med fordel for svart, D.Schegelman – H.Schmidt, per post 1989) 3.Lb2 d5 4.e3 Ld6 5.d4 e4 6.f3 Lb4 7.a3 Lxc3 8.Lxc3 0-0 9.Le2 Sc6 10.Dd2 De7 11.Lb5 exf3, og det oppsto en uklar stilling, hvor hvit til slutt trakk det lengste strå, Frode Thorsen – Helge Rangøy. Med sin flotte 3.plass i øvre premiegruppe oppnådde Thorsen et imponerende resultat i forhold til sitt ratingtall. Bare Blauhut og Frode Ryan Lund kom foran. I nedre premiegruppe vant Thorbjørn Skaug, på kvalitet foran Rolv Juliussen, mens Richard Knudsen kom på en fin 3.plass.

1.Sc3 c5 Dette svart-trekket har steget i popularitet i den senere tiden. På 70- og 80-tallet hadde vi stor tro på hvits sjanser etter 2.d4 cxd4 3.Dxd4 Sc6 4.Dh4 (= Novosibirsk eventyr, også kalt Czrenner-varianten), men i dag mener de aller fleste sleipnerteoretikere at svart med 4.-d5 får meget godt spill, så godt at det faktisk blir hvit som må kjempe for utligning, eks.: 5.e4 d4 6.Sd5 e6! 7.Dxd8+ Kxd8 8.Sf4 (det eneste). Tapet av rokaderetten betyr lite for svart i denne stillingen. Noe bedre for hvit er 4.Da4 (i stedet for 4.Dh4), men noen opplagt rute til hvit fordel er heller ikke her synlig.

Denne gang var det Frode Ryan Lund som to ganger forsøkte seg med 1.-c5. **2.Sf3** (er holdt for å være det beste. Mange sverger til 2.f4, som gir friskt spill. Også 2.g3 er fullt spillbart. Tom Hansen styrte med 2.e4 inn i lukket Siciliansk, 2.-Sc6 3.Sf3 g6 4.Lc4 Lg7 5.0-0 e6 6.a4 Sge7 7.d3 0-0 8.Se2 d5! 9.exd5 exd5 10.Lb3 Lg4 11.Lg5? Lxf3! 12.gxf3 Dd6 13.c3 Tad8 14.Te1 Se5

15.Sg3 f6 16.Lf4 g5 17.Lc1 Kh8 18.f4 Sf7 Svart står klart best. Resultat: 0-1, Hansen – Lund) **2. – Sc6 3.d4 cxd4 4.Sxd4** Dette er spilt i et utall av partier. Svart har nå ulike 4.trekk til sin disposisjon. **4. – g6** (På 4.-e6 kan hvit utelate et tidlig e4 og gjøre feltet d6, og eventuelt c7, til et angrepspunkt/ Dick van Geet 1990. Hvit kan velge mellom 5.Lf4 og 5.Sdb5; -- Hvis 4.-a6, så kan hvit trygt gå over til Siciliansk farvann med 5.e4. Det beste alternativet er nok 5.Sxc6; -- Svarts beste 4.trekk er – etter min mening – 4.-Sf6[!], og da har ikke hvit noe bedre enn å gå over til Siciliansk med 5.e4[!]; -- Spiller svart 4.-d5, så ser 5.Lf4 ut til å være hvits beste sjanse i kampen for en tidlig fordel; -- Også 4.-d6 er fullt spillbart, med mulig fortsettelse 5.g3 g6 6.Sxc6 bxc6 7.Dd4 Sf6 [7.-e5!? I følge Keilhack] 8.Lg2) **5.Sxc6** (en ny idé jeg ville prøve ut. 5.Lf4 og 5.e4 gode trekk. Også det merkelige 5.Le3 er greit, 5.-Lg7 6.Sxc6 bxc6 7.Ld4! e5 8.Lc5 d5 9.e4! d4 10.Sa4, understreker svarts problemer på c5. Et sentrumsbrudd med c3 ligger nå i luften) **5. – bxc6 6.Dd4 Sf6 7.e4 Lg7 8.e5** (Dette var den ønskede stillingen da hvit spilte 5.Sxc6) **8. – Sd5 9.Sxd5 cxd5 10.Dxd5** Hvit har vunnet en bonde, men til hvilken pris? Merbonden kan neppe holdes uten at svart får opp et markant trykk i åpne linjer og diagonalen. **10. – Tb8! 11.Lc4 0-0** (11.-e6!?) **12.0-0 Lb7 13.Dd4 Da5! 14.f4 d6 15.Ld2 dxe5 16.fxe5** (Kanskje var 16.Lxa5 å foretrekke.) **16. – Lxe5 17.De3 Db6 18.Dxb6 axb6 19.c3 Lc6 20.Lh6?!** (å overveie var 20.Lf4) **20. – Lg7 21.Lg5** (21.Lxg7 Kxg7 kunne kanskje ha holdt balansen) **21. – Tb7**, noenlunde like sjanser, men jeg foretrekker svarts stilling. Resultat: 0-1, A.Aasum – F.Ryan Lund

Og så til svarts kanskje beste førstetrekk, **1.Sc3 Sf6** (Bare 1.-d5 kan konkurrere.) Dette springertrekket ble valgt i 7 av partiene i teoriturneringen. 5 av dem fortsatte med **2.e4**, som er et av de 2-3 beste, **2. – e5** (2.-d5 fører partene over i Aljechins forsvar. Lund benyttet seg av denne muligheten i to partier, 3.e5 [3.Sxd5 Sxe4 4.Lc4 b5!? Friskt og freidig. 5.Lb3 {alternativet 5.Lxb5+ c6 6.d3 er interessant} 5.-Lb7 6.Se3 e6 7.Sf3 Sd7 8.a3 c5 9.d3 Da5+ 10.Ld2 Sxd2 11.Sxd2 Le7 12.0-0 Lf6 13.Tb1 0-0 Svart står noe friere, men sjansene er noenlunde like. Resultat: 0-1, Richard Knudsen – F. Ryan Lund] 3.-Se4 4.d4 Lf5 5.Ld3 Sxc3 6.bxc3 Dd7 7.La3? Lxd3 8.Dxd3 Da4 9.Lb2 e6 10.Se2 Sd7 11.0-0 Le7 12.f4 g6 13.Tf3 Sb6 med omtrent like sjanser. Resultat: 0-1, Thorsen – Lund; -- 2.-Sc6 3.Lc4 e5 4.d3 Lb4 5.Ld2 d6 6.a3 La5 7.Sf3 b5? 8.Lb3? [8.Lxb5!] 8.-a6 9.h3 h6 10.Se2 Lb6. Resultat: 1-0, Mjølnerød – Johansen) **3.Lc4** (3.Sf3 Sc6 ble Firspringerspill, 4.g3, noe uvanlig, men sikkert spillbart, 4.-d5 5.exd5 Sxd5 6.Lg2 Lg4 7.h3 Sxc3 8.dxc3 Dxd1+ 9.Kxd1 0-0-0+ 10.Ke2 Lh5 11.g4 Lg6 12.Sg5 h6 13.Se4 uklart. Resultat: 0-1, F.R.Lund – H.Blauhut) **3. – Lc5**, en kjent stilling fra Wiener-åpningen, **4.d3 c6 5.Lg5 d6 6.Sf3 Lb6 7.Dd2 Sbd7 8.h4 h6 9.Lxf6 Sxf6 10.Se2 Lg4** Svart står noe friere. Resultat: 0-1, Mjølnerød – Blauhut

1.Sc3 Sf6 2.Sf3 Dette var Terje Samuelsen's valg og skulle være OK. Hvit vil vente med å avsløre hvordan han vil møblere sentrum med sine bønder, og ønsker at svart skal gjøre det før ham. Imidlertid er ikke dine motspillere særlig samarbeidsvillige og kan finne på å spille 2.-Sc6 (= Firspringerspill, men hva slags det blir, ligger ennå i framtiden) **2. – d5 3.d4**, en overgang til Dronningbondespill, **3. – Lg4 4.Se5 Lh5 5.Lg5 Sbd7 6.Sxd7 Dxd7 7.Lxf6 gxf6 8.Dd3 Lh6 9.g3 Lg6 10.Dd1 e5** Svart har utviklingsforsprang og fordelen av løperparet. Resultat: 0-1, Samuelsen – Blauhut

Vinneren av Gruppe B, Thorbjørn Skaug valgte **1.Sc3 e6** i alle sine tre svarte partier. Det ble full pott. Etter min mening har hvit her to gode, jevnsterke 2.trekk (2.e4 og 2.d4) med 2.Sf3 som en god nr.3

2.e4 (2.Sf3, spilles gjerne av *Randspringer*-redaktør Rainer Schlenker, som er en stor kjenner av sleipnervarianter, 2.-a6 Jeg kjenner lukten av Orangutang med omvendte farger [best er nok 2.-d5] 3.e3 b5 4.a3 Lb7, og svarts ”orangutang-utvikling” var fullført, 5.Le2 Sf6 6.0-0 c5 7.d3 Le7 8.Ld2 0-0 9.h3 d6 10.b4 Sbd7 Svart står utmerket. Resultat: 0-1, Johansen – Skaug) **2. – a6 3.d4 b5 4.d5** (4.a3 Lb7 5.Sf3 Sf6 6.d5 exd5 7.exd5 d6 8.Lg5 Sbd7 9.Se4 Hvit burde kanskje ha fullført utviklingen først. 9.-Le7 10.Lxf6 Sxf6 Svart står en tanke bedre. Resultat: 0-1, Endresen – Skaug) **4. – exd5 5.exd5 d6 6.Sf3 Sf6 7.Lg5 Sbd7 8.Dd4 Le7 9.0-0-0 0-0 10.h4 h6**, uklart. Resultat: 0-1, Tosi – Skaug. Etter som det var ingen andre som spilte 1.-e6, så sørget Thorbjørn Skaug alene for en 100% score for dette trekket.

1.Sc3 Sc6, som Rolv Juliussen og Tor Lauritsen har spilt mange ganger i Halden Sjakklubb, er et greit valg. I denne tematurneringen er det Tom Hansen som forsøker det. Med **2.d4 d5** er symmetrien opprettholdt. **3.Sf3**. Trekket er OK, men toner straks ned kampen for et tidlig hvitt initiativ (3.e4 dxe4 4.d4 er mer dynamisk og kompromissløst, eks. 4. – Se5 5.Dd4; -- 3.Lf4 er også et godt trekk, som etter 3. – Lf5 4.e3 e6 5.Ld3 Sf6 6.Sf3 er en vanlig variant i Dronning-bondespill) **3. – Sf6 4.Lf4 Lf5** Symmetrien er opprettholdt, noe som ikke akkurat minsker remis-sjansene. **5.a3 e6 6.Sb5 Ld6 7.Le5(?) Lxe5 8.dxe5 Sd7 9.e3 Sdxe5 10.Sxe5 Sxe5** Svart står bonde over. Resultat: 0-1, Richard Knudsen – Tom Hansen

1.Sc3 g6 En tidlig fianchetto blir ofte valgt av spillere som foretar en masse posisjonell tenkning. ”Et logisk valg fra spillere som ønsker å spille rolig,” skriver Tim D.Harding, som tilføyer at ”2.h4!?” er en god måte å få din motspiller til å bekymre seg helt fra starten av,” Rett nok har Hardings anbefalte trekk 2.h4 hatt en voldsom draging på mange sleipnerryttere fra 1974 (da trekket ble lansert) og et par tiår framover. Ja, fremdeles er det noen som holder trekket 2.h4 for å være hvits beste sjanse. Selv føler jeg at mye av fascinasjonen er bleknet, for etter svarts beste svar, 2.-Sf6, ser bonden på h4 i øyeblikket litt dum ut. Imidlertid bør man ikke glemme at stillingen kan være utgangspunkt for

en del taktiske fiksfakserier fra hvits side. Et eksempel: 1.Sc3 g6 2.h4 Sf6 3.e4 d6 4.h5 Sxh5 5.Txh5!? gxh5 6.Dxh5 (= Schlenker-gambit). Manfred Herbold har en meget instruktiv artikkel om dette i *New in Chess/ Yearbook 81* s.147ff. Om stillingen etter 6.Dxh5 skriver Herbold. "En svært underlig stilling etter bare seks trekk. Hvit har ofret kvalitet for å få en voldsom ledelse i utvikling og også av psykologiske grunner! Han har en sterkt plassert dronning, en halvåpen h-linje, en terrengfordel, initiativet og et angrep. Høres ikke det flott ut?!"

2.e4 Jens Hofgaard Eikre velger det trekket jeg i dag holder for best mot 1.-g6, men 2.d4 er ikke stort dårligere. Også 2.f4 kan spilles. **2. – d6 3.Lc4 Lg7 4.Sf3 e6 5.d3 Se7 6.Le3 0-0 7.h4 d5 8.exd5 exd5 9.Lb3 Lg4 10.d4 c6** med noenlunde like sjanser. Resultat: remis, J.H.Eikre – T.Lauritsen

1.Sc3 b6 Dette svarte førstetrekket er spillbart, men heller ikke mer. **2.e4 Lb7** (En fornøylig historie var partiet D.Ellis – M.Courtney, South Perth Open 1975, 2.-Sc6 3.d4 e5 4.Sf3 exd4 5.Sd5!? Sce7 6.Lg5 c5 7.Lc4 Lb7 8.Se5! f6? Hvorfor var dette et dårlig trekk? 9.Sxf6+! Derfor! Det er matt i neste trekk.) **3.d4 e6 4.Sf3 Lb4 5.Ld3 Lb4 6.Ld3 Lxc3+ 7.bxc3 Se7 8.0-0 0-0 9.Lb2 f5 10.Te1 Sa6 11.De2 fxe4 12.Lxe4** med noenlunde like sjanser. Resultat: 0-1, Mjølnerød – Thorsen.

1.Sc3 c6 Ja, dette er også mulig, men er det godt? **2.d4** Best i følge Peter Jendrossek, som har analysert dette ganske grundig. **2. – d5 3.e4** (=Caro-Kann. Med 3.Sf3, 3.g3 eller 3.Lf4 kan hvit styre unna Caro-Kann og likevel få godt spill.) **3. – dxe4 4.Sxe4 5.Ld3? Dxd4 6.Sxf6+ exf6 7.De2+ Le6 8.Sf3 Dd8 9.0-0 Ld6 10.c4 Sd7** Svart er bonde over i en trygg og god stilling. Resultat: 0-1, U.G.Lindstrøm – F.Thorsen

De utdelte ærestitlene til nå er:

Til vinnere i Gruppe A

Bright White Knight 2008: Helge Rangøy, Halden

Bright White Knight 2009: Anker Aasum, Halden

Bright White Knight 2010: Holger Blauhut, Sarpsborg

Til vinnere i Gruppe B

Brave Busy B 2008: Tom Rune Johansen, Sarpsborg

Brave Busy B 2009: Thorbjørn Skaug, Fredrikstad

Brave Busy B 2010: Thorbjørn Skaug, Fredrikstad

Dermed er Thorbjørn Skaug, Fredrikstad mestvinnende i Sleipner-rittets historie!

Halden, mars 2010, Anker Aasum.